

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 7

September 1965

14. årgang

VELKOMMEN GEITASTRAND!

MED dette nr. blir bladet vårt også menighetsblad for Geitastrand. Som kjent ble sammenslutningen mellom Geitastrand og Orkdal effektivt fra 1. juli d.å.

Det er en såpass viktig begivenhet at vi vil markere den her på førstesiden og samtidig ønske geitastrendingene et varmt velkommen inn i vår menighetssammenheng her i Orkdal.

Som enhver vil forstå, er det med adskillig vemod noe slikt skjer — gamle bånd må etterhvert løses og brytes. Men samtidig vil vi tro at det også rummer noe godt og gledelig, noe som har løfter og muligheter i seg. Geitastrand har utvilsomt adskillig å gi oss her inne i Orkdal av gode tradisjoner både når det gjelder misjonssans og menighetsliv. Og ved Guds hjelp vil vi håpe at det også her fra oss kunne komme noe godt til dere som bor ute på den vakre kyststripa ved fjorden.

I gammel tid hadde Geitastrand Byneset som hovedkirke, mens det sammen med Børsa utgjorde ett sokn med kirke på Viggja. Dit måtte ferden gå vinter og sommer, i storm og stille, til de store høytider, ved dåp og konfirmasjon, ved bryllup og gravferd. Fra 1814 ble Børsa og Geitastrand skilt ut som eget prestegjeld, og Børsa kirke ble reist i 1857.

En stor dag for folket på Geitastrand var det da kirken på Ofstad ble innviet 3. nov. 1859 til Guds ære og menighetens oppbyggelse. Vakkert ligger den, og varm og intim virker den på hver som går inn. I sorg og glede, i motgang og med-

gang har den i over hundre år stått som et samlende symbol, som det bærende midtpunkt i bygdas liv. Altertavlen og en god del av utstyret er kommet fra den gamle kirken på Viggja, ja til og med spiret var i sin tid øyemerket når kirkefolket skulle lande der til høymesetid.

Utviklingen i løpet av de siste

40—50 år førte til at fjorden som i sin tid bandt sammen, er blitt et skille. Bussen og bilen har bragt ferdsele inn i nye baner. Denne utviklingen er det som danner bakgrunnen for den nye situasjon som markeres bl.a. ved Geitastrands tilknytning til Orkdal, først kommunalt og nå altså også i kirkelig henseende.
E. K.

GEITASTRAND
KIRKE

Reist
1859

MOE KIRKE

slik den står idag og er gått inn i vår bevissthet, ble påbegynt i september 1866 — akkurat for 99 år siden. Det var en dristig beslutning da kommunestyret i samme møte 24/2—1864 både avgjorde seg for å flytte Smehaugkirken til Moe og dernest også traff beslutning om å rive hovedkirken for å bygge den opp i adskillig større målestokk enn den gamle middelalderkirken på Fannrem.

Om bakgrunnen for denne avgjørelse henter vi noen avsnitt fra Orkdalsboka II s. 361 der prost Skrondal gir en ytterst interessant utredning om saken:

Arbeidet med å skaffe bygda meir kyrkjerom kom til å sysselsette kommunestyret i mest 50 år før det fekk si endelege løysing. Saka gjekk så lenge att og fram mellom kommunestyre og autoritetar at ho vart kalla «den orkedalske kirkesag».

Etter reglane skulle ei soknekyrkje ha rom til ¼ av soknefolket. Men i 1840-50 var folketallet i bygda kring 5000, og det aller meste gamlekyrkja gav rom for var 500 menneske — 1/10 av folketallet. Og når no verket la ned drifta på Svorkmo og inga plikt lenger hadde til å halde kyrkje der, måtte to nye fjerdingar: Monset- og Asbølfjerdingen skaffast kyrkjerom. Formannskapet var stemt for at kommunen skulle overta kapellet på Smehaugen. Men da saka kom føre i representantmøte 20/4 1844, vart framlegget blankt avvist. Heller ikkje ville kommunestyret ha kapellet omgjort til soknekyrkje. Og når det var tale om kyrkjerom i det heile, påstod kommunestyret at hovudkyrkja hadde rom nok.

Men frå 1852 gjekk vekkjinga over bygda med slik styrke at dei store orkdalsstuene vart for små, og trengsla i kyrkja vart større enn nokon gong før. I 1858 gav styremaktene påbod om at kommunen måtte gjere framlegg til utskiljing av eit annekssokn — med eiga kyrkje. Sersjant O. Rømmesmo, Jon L. Vormdal og Lars Arntsen Sæter vart valde til å førebu saka. Nemnda skulle gje tilråding både om soknedeling, flytting og utviding av Svorkmo kapell, og peike ut staden

der den nye kyrkja skulle stå. Nemnda rådde til at kapellet vart flytta til den gamle ekserserplassen på Moe og utvida slik at den gav rom til 700 menneske. Seminarist Wulvig og O. Rømmesmo fekk i oppdrag å lage teikningar, og dermed vona kommunestyret å vere ferdig med kyrkjespørsmålet.

Men slik skulle det ikkje gå. I kommunestyremøte den 4/12 1860 møtte ein deputasjon frå Svorkbygda opp og bar fram ynske om at kapellet på Smehaugen måtte bli ståande der det var og slik det var, og bad derimot om å få kapell bygd på Eide. Stiftsdireksjonen tykte i første omgang at dette var den beste og billegaste måten å løse «den orkedalske kirkesag» på. Men dette var futen Bugge ikkje samd i. Futen hadde truleg merkt seg dei tankar salmediktaren M. B. Landstad hadde halde fram i Christiania-Posten i 1851: «Riv ikke de gamle kirker og bygg ikke de nye for store». Futen ser utvidinga av hovudkyrkja som rette løysinga. Blir ho utvida, vil spørsmålet om meir kyrkjerom vere løyst. Flytting og utviding av kapellet på Smehaugen held han både utilrådeleg og unødvendig. I 1863 er òg stiftsdireksjonen gått over til futens synsmåte. Da samstundes folk som hadde mykje å seie i bygda, sendte formannskapet sterke oppmodingar om å innstille med «alt kirkebygningssvæsen», slik tidene no var, tok

kyrkjespørsmålet til å bli like innfløkt som bruspørsmålet hadde vore for eit tiår sidan.

Da verket var nedlagt, tok tyngda av trafikken gjennom dalen til å gå meir enn før på vestsida av Orkla, og Smedhaugkyrkja vart liggjande meir avsides. Slik mognast tanken om å reise ny kyrkje på den gamle ekserserplassen på Moe.

Men no viste kommunestyret at det hadde både mot og framsyn. I møte den 24/2 1864 skar det igjenom heile virvaret og gjorde samrøystes vedtak om at Svorkmo kapell (Smehaugen) skulle flyttast og i utvida stand setjast opp på Moe i samsvar med teikningar av arkitekt Grosch. Den nye kyrkja skulle ha 575 sitje- og 150 ståplassar. Så snart den nye kyrkja på Moe er ferdig og teken i bruk, «vil forføining bli at treffe» til riving av gammelkyrkja (hovudkyrkja på Grøtte) og byggjing av ny tidhovleg steinkyrkje på same staden med 1200 sitjeplassar, alt på vilkår av at Oplysningsvæsenets Fond yter lån på rimelige avbetalingsvilkår.

Retts nok hadde «den orkedalske kirkesag» no passert både barne- og ungdomsalderen. Men at eit landsens kommunestyre på ein og same dag — og samrøystes har gjort vedtak om å rive ei og byggje to nye kyrkjer, tør vere mest uten sidestykke i norsk kommunal søge. Det triste var berre at den stilreine mellomalderkyrkja med dette vedtaket var dømt frå livet. Den 3/12 1864 fall kgl. res. for at ny kyrkje var tillate oppsett på Moe og gravstad lagt der.

Diakonens dag 1965

Også i år har Diakoniråd for Den norske kirke sendt ut en inntrengende appell om at man i flest mulig menigheter vil gå inn for å holde en Diakonens dag med konsentrasjon om en større felles oppgave, i år foreslått: De handikappede dag — 12. sept. (eller en annen dato der det passer).

Om vi i vårt prestegjeld ikke makter å gå inn for hele programmet i år, kunne det ha interesse å vite nærmere hva det hele går ut på, — kanskje litt av det likevel kunne realiseres blant oss.

Med handikapte tenker vi på alle

som på gr. av uførhet i en eller annen form er avhengig av andre menneskers hjelp. F.eks. de vanføre, de med revmatiske lidelser, de blinde, de døve, de gamle som ikke kommer ut ved egen hjelp — for bare å nevne noen former.

La Diakonens dag den 12. sept. i år bli starten til en ordnet omsorg for våre handikapte. Dagen må følges opp med en regelmessig besøks-tjeneste slik at de får merke at de ikke er glemt, men er gjenstand for Jesu Kristi omsorg i form av menighetens omtanke og tjeneste.

Innby til kirke og sørg for skryss

SIDEN SIST:

Ved den tradisjonelle gamlefest på Geitastrand 24. 6. var res. kap. tilstede og bragte en hilsen i forbindelse med sammenslutningen som nå er en realitet fra 1. 7. — Konfirmasjonen i Orkland 27. 6. ble holdt i en regnfull og kjølig ramme fra naturens side. Det ble mye av en innedag, men vi håper og tror at det allikevel fikk bli en god dag med høytid i kirken og med familiesamvær rundt om i hjemmene som stod i stil med konfirmasjonshandlingens idé og hensikt.

På Torshus ble det holdt to leirer for Det norske Misjonsselskap, den første 26.—29. 6. for de yngste med 65 deltagere. De litt eldre var samlet 30. 6. til 4. 7. i et antall av 50. Ragnhild Sødal, Jorunn Eimhjellen og Helge Høen var med i ledelsen anført av Ole Druglitrø som var formann. To misjonærer kom på besøk, frk. Gravdal og Jon Egil Ofstad som nettopp var kommet hjem fra Afrika etter en spennende og slit-som biltur. Samværene var vellykkete og givende, og det tyder på at man liker seg på Torshus når leirene stadig kommer igjen der. — Den indre Sjømannsmisjon hadde sitt kretsstevne 4. 7. med tilreisende talere i alle 3 kirker. Ganske mange sluttet opp om stevnet som ga mye både for tro og tjeneste. Den 18. ble det i forbindelse med gudstjenesten i Orkland kirke holdt en

til alle som er såpass at de kan komme ut. De som er får dårlige til det, må få besøk.

Lag et festlig arrangement om ettermiddagen eller kvelden, gjerne i form av en tur, slik at de kan få se seg litt om. Mobiliser privatbiler, eller kontakt et busselskap som kanskje kan gjøre det rimelig.

La Diakonens dag i år bli en klar stadfestelse av at Kristi kjærlighet er mer enn ord, at vår tro på Jesus Kristus er en tro som er virksom i kjærlighet.

Iallfall den første del med skryss til kirke og gudstjeneste og en ekstra tur etterpå — kanskje det skulle være mulig å realisere for noen av de mange bileiere i distriktet til glede for en og annen av dem som her har vært nevnt.

MEDGANG OG MOTGANG

*I medgang har det
så ofte hendt
at man tynget av
sorger og plager,
mens gleden derimot
ofte blir tent
som et lys i
motgangens dager.*

H. M.

Besøket fra menighetsfakultetet

søndag 29. august ble en stor opplevelse også her i Orkdal. Studentkoret som kom fra Meldal, gjestet først Orkanger om ettermiddagen. Senere på kvelden var hovedkirken langt innpå fylt av tilhørere. Koret fremførte sine sanger, båret av innlevelse og høy kvalitet. Rektor Weider talte og brakte et sentralt budskap til de fremmøtte. Fakultetssekretær Nilsen som også var korets dirigent, orienterte om MF's oppgaver og planer for fremtiden. I kollekter i begge kirker kom det inn tils. kr. 1230. Mandag gikk ferden videre til Kyrksæterøra.

Likeledes har Indremisjonen hatt teltmøter i siste halvdel av august ved siden av campingplassen på Follo. Talere har vært Ole Lilleberg, Tj. Nordal m.fl. Bra oppslutning også der.

GAVER.

Til menighetspleien i Orkanger er mottatt fra Hildur Hårsaker, Orkanger, kr. 10,—. Hjertelig takk!

GLEDEN er stor over å begynne skolen igjen — eller kanskje ble bilde tatt da ferien stod for døren?

Ungdomsspalte

Og dess fastere har vi det profetiske ord som I gjør vel i å akte på som på et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem og morgenstjernen går opp i eders hjerter.

2. Pet. 1, 19.

SÅ MØTES VI også her i u.spalten etter sommer og ferie, for manges vedkommende med minner om leirer og stevner, hyggelige minner og kanskje avgjørende minner. — Høsten ligger foran og venter med noe som er kjent, men også med mye som ligger i det ukjente. Vi vil ønske hverandre en god høst både når det gjelder arbeide og fritid.

PÅ CAMPINGPLASSEN ved Svorksjøen, Hølonde, blir det søndag 5. kl. 14 et Grensetreff mellom Meldal, Melhus og Orkdal der også konfirmanter og alle unge ellers er hjertelig velkommen. For de yngste blir det ordnet med en del leker og konkurranser. Enn om noen av dere slo seg sammen og laget et «sykkeltog» eller prøvet å komme dere frem på annet vis. Sangkor og skolemusikk fra Hølonde deltar. Se notis ellers her i bladet.

UNGDOMSGUDSTJENESTE blir holdt søndag 19. kl. 19,30 i Orkdal kirke ved prestene Olsen og Koren.

TENARINGSTREFFET på Svorkmo har sin første samling onsdag 29. kl. 19 og ønsker velkommen gamle og nye deltakere.

KONFIRMANTFESTEN for Orkland ble holdt på Moe misjonshus torsdag 26. aug. IUF på Svorkmo skal ha takk som også i år stelte det hele istand.

DE NYE KONFIRMANTENE tar til med lesingen i løpet av september. Vi vil tenke på dem og prøve å støtte dem i den viktige tiden de har foran seg.

UNGDOMMENS HØSTFEST på Fannrem håper vi å få til søndag 10. okt. hvis alt legger seg til rette.

SØNDAG
er
KIRKEDAG

For ditt er riket -

Mat. 6, 13.

EN FATTIG FLYKTNING kom seg for noen år siden usett ombord i et norsk skip. Han var uten offisielle papirer, hadde ikke oppholdstillatelse i noe land. Kapteinen på båten måtte sørge for å ha ham under arrest hver gang de kom inn til en ny havn. Han hørte ikke til noe sted, og ingen ville åpne sine grenser for ham.

I et valgår er det rett av oss å takke Gud på en spesiell måte fordi vi har et så godt og vakkert land som vi kan kalle vårt. Om vi er flinke eller mindre flinke, syke eller friske, unge eller gamle, så har vi som norske borgere rett til å bo trygt innenfor landets grenser. En fremmed og utlending har ikke samme rett. Det finnes imidlertid et rike som åpner sine grenser for alle mennesker, i det riket er det Gud som hersker.

Du har sikkert mange ganger lest ditt Fadervår. Har du noen gang tenkt hva Jesus egentlig mente da han sa: «For ditt er riket...»?

Med disse ordene har Jesus sagt at det er noe helt spesielt med Guds rike. Det er ikke et rike ved siden av mange andre riker, det er RIKET i absolutt forstand.

Hva innebærer det?

Kirkelig landsmøte i Oslo 26.—29. oktober

Frivillig kirkelig landsmøte skal i år holdes i Oslo i dagene 26.—29. oktober. Kirkemøte vil få ca. 200 deltakere, som består av valgte utsendinger fra hvert bispedømme, valgt på bispedømmemøtene ifjor, samt bispekollegiet og alle bispedømmeråd, som er selskrevne medlemmer av møtet — Det frivillige kirkeråd arrangerer møtet, og dets formann er for tiden biskop Per Juvkam. Dette landsmøtet alterne-

Vi skal ikke ha vært mye borte i historie og geografi før vi vet at jordiske riker er ustabile størrelser. Vi kunne nevne navn på mange land som en gang var dynamiske makter, men som nå bare omtales i historiebøkene. Mange grenser som før snodde seg brede og røde over kartet, er blitt visket ut. Nye grenser er dessuten blitt tegnet inn på verdenskartet.

Guds rike derimot har sine faste grenser, og det riket omskiftes ikke, i Salme 145, vers 13 står det: «Ditt rike er et rike for alle evigheter, og ditt herredømme varer gjennom alle slekter».

Guds rike har også idag sine grenser åpne for fedrelandsløse flyktninger, for primitive afrikanere, for fattige asiater, ja også for velnærte og rike europeere og amerikanere. De mennesker som har krysset grensen inn i Guds rike, de kan bevitne sannheten av det som står i sangen: «Vidunderligst av alt på jord er Jesu Kristi rike —». Har du krysset grensen inn i dette riket? Det kan du gjøre ved å si: «Jeg vil bli en kristen».

Gudm. Gjelsten
i «Ny Horisont».

rer med det lovfestede landsmøte for bispedømmerådene, som holdes hvert fjerde år.

Kirkedag for Oslo

Kirkedagen for Oslo vil i år bli søndag den 17. oktober. Denne søndag er samtidig den siste av de tre søndager som omfattes av en aksjon for økt kirkesøking i Stor-Oslo.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.
Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4,—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:

LÆRER NILS OFSTAD.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Grensetreff

på

HØLONDA

mellom Meldal, Melhus og Okdal. Menighetsrådet i Hølonde innbyr til grensesamling ved campingsplassen, Svorksjøen søndag 5. sept. kl. 14. Hvis dårlig vær, blir møtstedet Hølonde kirke. Festmøte kl. 17. i Forsamlingshuset, Gåsbakken.

Talere blir prost Havdal og kallskap. Solli. Diverse sangkrefter samt Hølonde skolemusikk deltar.

For konfirmanter og andre blir det endel leker og konkurranser. Mat og drikke fås kjøpt.

Hvis et tilstrekkelig antall er interessert kan buss settes opp fra Fannrem. Kr. 5,50 forutsatt fullt belegg (30-34 stk.) Meld fra til fru Hallem, Samvirkelaget, event. pastor Koren.

RØDDE-FEST

på Svorkmo misjonshus søndag 5. kl. 16. Tale av skolestyrer Aasmund Fagerli.

SANTALMISJONSFEST

på Megård bedehus, Fannrem søndag den 12. september. Ungdomsarbeider Trygve Jakobsen og kallskapellanen deltar.

DET ARLIGE PROSTIMØTE

for alle menighetsrådene i prostiet, samt for interesserte ellers, blir holdt på Løkken søndag 26. sept.

Kl. 11: Gudstjeneste i kapellet ved sekr. Sverre Røvik og kallskap. Solli.

Kl. 13.30: Fellesmiddag på Sanitetshuset.

Kl. 15.30: APENT MØTE på Løkken skole. Sekr. Røvik: «Er våre arbeidsmetoder foreldet?»

Prost Havdal: «Folkereligjøstet - kristendom».

MÅNEDENS AKTUELT

September er som vanlig fylt av tanken på og omsorgen for å få årets grøde i hus. Utsiktene har vært svært gode, og vi vil håpe og be om at det måtte lykkes med innhøstingen så det kan bli rikt utbytte av vårens og sommerens strev.

Dessuten er september denne gang valgmåned. Den 12. og 13. går nasjonen til valgurnene forat den enkelte skal legge sin stemme i vektskålen. Det ligger nær å legge inn et ord for at så mange som overhode mulig gjør sin plikt og avgir sin stemme etter beste overbevisning.

I denne sammenheng er det naturlig å minne om menneskets valg-situasjon overhode som er uavhengig av datoer, men inntrer i Guds time. Det var et slikt øyeblikk Josva pekte på og markerte så sterkt i sin avskjedstale til Israels folk da han hadde ført dem inn i løftets land:

VELG IDAG hvem I vil tjene..
Jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren. Josv. 24, 19.

Der er det det store valget det gjelder. Gud gi oss å velge rett der.

Orkdal gamle kirke

Kirken den er et gammelt hus,
Står om enn tårnene faller;
Tårner full mange sank i grus,
Klokker enn kimer og kaller,
Kaller på gammel og på ung,
Mest dog på sjelen trett og tung,
Syk for den evige hvile.

L. rev. 723.

FRÅ KJELDENE

I opphavet var Ordet, og Ordet var hjå Gud, og Ordet var Gud.
I han var liv, og livet var ljuset åt menneska.

Og ORDET vart kjøt og kom og budde hjå oss, og vi såg herlegdomen hans, ein slik herlegdom som den einborne Sonen har frå Far sin, full av nåde og sanning.

Joh. 1, v. 1, 4 og 14.

Kven kan få sagt kor stort det var
At du kom til oss her,
Og himlen ned på jordi bar
Med song av englehær?
Å, var mitt liv ei himmelbru,
I alle ting som du, som du.
Min Gud, kor sæl eg var.

L. rev. 584, v. 2.

SPEIDERJOBGEN 1965

til inntekt for N.M.S's flyktningearbeid i Hong-Kong

Når 30.000 speiderpiker går til aksjon, da kommer det noe ut av det. Når de nå tar fatt for 10. gang i september i år, da håper vi at de klarer å skaffe de 200.000 kr. som Det Norske Misjonsselskap trenger for å kunne kjøpe en etasje i en stor blokk i Hong Kong og åpne en barnehage for 80—90 flyktningebarn.

Speiderjobben har en to-sidig oppgave. Den gir speiderpikene anledning til å gjøre en personlig innsats for andre, og den resulterer i store beløp som kommer nødstedte eller handicapte barn til gode. Speiderpikene «jobber» for 2 kr. timen i 3 dager i september, og i ukene som følger, strømmer pengebrevene inn til våre speiderkontorer. En dag i november pleier vi å ha en høytidelighet med overrekkelse av en sjekk — en stor sjekk — til det prosjektet vi har «jobbet» for.

Det har vært åndsvake barn, cerebralparese-barn, blinde barn og fl., dessuten flyktningebarn i Europa. Fjorårets speiderjobb gikk til en redningskrysser. I 1963 og 64 var speiderguttene med i «speiderjobben».

ROM FOR VARIASJON

Vår uniformerte tid er nyansefattig. Gjennomsnittsmennesket lever etter det ideal som så slående kommer til uttrykk i Ibsens ord fra «Brand»:

«Sin salighet må hver mann temme, ei høyne seg og ei gå fremme, men jevnt seg midt i massen gjemme».

Det frykter for å skille seg ut, og lar i stor grad andre mennesker og motetegninger bestemme over livs- syn og livsstil. Det burde jo være selvsagt at den enkelte fikk beholde sin originalitet og utfolde sine særlige evner og anlegg.

Tendensen er å ville karakterisere og katalogisere er forgiftet, og gjør oss mer til mekaniserte roboter enn til levende mennesker. Slik blir samlivet med hverandre ufrukt-

Alle kjenner til den nøden som hersker blant flyktningene i Hong-Kong, og alle har hørt om Det Norske Misjonsselskaps tapre og uforferdede innsats der. — Alle er sikkert også villige til å hjelpe.

Her er anledningen, og her kan alle menighetens hjem være med. Det gjelder å kunne gi speiderpikene en «jobb», så de kan tjene riktig mange 2-kroner til flyktningebarna.

Oppslag i menigheten vil gi opplysning om hvor man kan «ringe» for å tilby jobb, og speiderpikene vil nok også prøve å sikre seg jobber på forhånd.

Skulle det komme inn mer enn 200.000 kr., vil det overskytende stilles til disposisjon for det arbeid som speiderpikenes Verdensforbund driver i underutviklede land.

Speiderjobben 1965 foregår 20. til 25. sept.

Maria Graf

Norges K.F.U.K. speidere

Signe Christie

Norsk Speiderpikeforbund

bart og stillestående.

Også i kristne kretser er faren for ensretthet stor. Man vil presse andre inn i sitt eget ferdiglagede skjema — med detaljerte regler for f.eks. livsstilen.

Det må være rom for variasjon i Guds rike. Den enkeltes bakgrunn, legning og miljøpåvirkning er høyst forskjellig og vil i stor grad virke bestemmende på utviklingen i retning av en kulturfiendtlig, kulturkritisk eller kulturåpen kristendomsoppfatning. Men ingen har noe spesielt privilegium på å være arrogant og merkelig. Det må være gjensidig respekt og vises forståelse for hverandres syn og oppfatning så lenge det ikke er tale om en dogmatisk hovedsak, men gjelder perifere spørsmål.

I Guds rike er det ikke spørsmål om skinnen, men om sinnet. Det avgjørende er ikke den ytre dressur, men den indre natur.

Hovedsaken er at vi alle lever i samfunn med Gud og pleier vårt gudsliv gjennom Ord og sakrament. Vi trenger å få mer av Kristi Ånd, sinn og kjærlighet. Da vil vi mer kunne hjelpe hverandre til å akseptere oss selv og til i størst mulig grad, også i dette liv, ikke «å by vår bestemmelse tross», for igjen å sitere Ibsen, «men være som vi sprang i Guds tanke frem!»

E. E. i «For Fattig og Rik».

Barnet møter skolen

Barnets, førsteklasingenes, møte med skolen — ikke mye er mer sjarmerende enn nettopp det! En kjenner seg faktisk ganske ydmyk overfor all denne spente forventning, dette vell av hengivenhet, tro og — jo, beundring for læreren, dvs. for deres «frøken». De stråler mot henne! En god stund fremover vil frøkens ord være lov, og ingen har så pen frøken som vi, hun ligner på Audrey Hepburn og vel så det. Skjønt noen går nesten litt for langt, de har som Borgens Lille-Lord tendens til å overdrive. Som nå den barske syvåringen som sa det slik: — Du er mye penere enn hu derre Loren, du er like pen som mora mi!

Men etter den første tiden, hvor alt er bare moro, alt er mer og mindre lek, begynner den forsiktige overgangen fra lek til alvor. Barnas skapende fantasi prøver skolen å få utviklet videre, den er det bruk for i innlærings tjeneste. Og det er ikke så rent lite barna skal lære det første, grunnleggende året. På det de lærer det første året, skal litt om senn skolens øvrige emner stables opp. De forbereder seg til noe som skal komme en smule lenger ut i fremtiden. Det gjelder ikke bare ferdigheter som lesning og skrivning, men like mye at bar-

Din gudstjeneste

Det er vel kanskje vanskelig å unngå at presten kommer i forgrunnen ved gudstjenesten. Betrakter man gudstjenesten fra tilskuerplassen, kan den lett oppfattes som et «one man show», hvor presten hele tiden spiller den eneste rolle. Dette er imidlertid en fullstendig gal måte å se det på. Menigheten som er samlet nede i kirken er ikke mer tilskuere eller tilhørere enn presten oppe i koret er det. Det er ikke presten som holder gudstjeneste mens de andre ser og hører på, men prest og menighet sammen som i gudstjenesten tjener Gud og lar seg tjene av ham.

Prestens rolle i gudstjenesten er å være bindeleddet mellom Gud og menigheten. Derfor er det han blir iført liturgiske klær, slik at han blir utslettet som privatmann. Snart

vender han seg til menigheten med budskapet fra Gud, og snart vender han seg mot alteret for å være med i menighetens bønn og lovprisning til Gud.

Det betyr ikke at menigheten skal sitte passiv mens presten ber på vegne av alle. Enhver må selv aktivt være med i bønner og gjøre den til sin. Det er ved å leve med i liturgien at den enkelte kan få det rette utbytte av gudstjenesten. Derfor er gudstjenesten din gudstjeneste. Den er ditt og mitt møte med Gud i ordet og sakramentet, i bønn og salmesang. Tilsammen utgjør vi da den levende menighet som i kirkens gudstjeneste «trer frem for Herrens åsyn med takk og bønn».

Nidaros Domkirkes Menigh.blad.

na får de rette forestillinger. Foruten barnas følelsesengasjement er undervisningen død.

OPPFØRSEL OG ARBEIDSVANER

Barn virker mer urolige nå enn før, mer splittet. Vaner som før ble dannet i hjemmet, blir det nå ofte skolens sak å ta fatt på. Oppdragelsen ser ut til å ta større plass i skolearbeidet enn tidligere. Effektiv undervisning kan ikke drives om ikke en viss ordnet oppførsel og arbeidsvaner er til stede. Er et barn samlet, kan det underordne seg gruppen, kan det lytte og har det utholdenhet — kort sagt, har barnet normal tilpasningsevne, da har det store muligheter for å skaffe seg gode arbeidsvaner. De splittede barna forstyrrer ikke bare omgivelsene, men like mye sin egen arbeidsro.

Men når barna er så urolige, så splittede, så meningsløst skravelte, da er det dobbelt viktig at klasserommet, arbeidsplassen, er så hyggelig og vennlig som mulig, at det er god atmosfære der. Orden demper aggresjoner, det virker beroligende å få arbeide ordentlig og i ro og fred.

FOR STORE KLASSER

Skolene sentraliseres, de blir etter hvert kaserner, dessuten er klassene blitt håpløst store mange steder. Selv harmoniske og sunne unger kan føle seg utenfor og litt redde her. Det går enda an, synes barnet, så lenge man er innenfor klasserommets fire trygge vegger med frøken på kateteret og nye og gamle venner sittende rundt om. Men alt det andre — bråket ute i friminuttene, den voldsomme leken til de større barna, helsesøster og tannlege som skal besøkes — over alt kryr det av fremmede mennesker. Tider skal passes, men klokken — ja, hvem kan vel den når man er syv år?

Blir et barn plutselig eller gradvis forandret til det verre, er noe galt, det er klart. Men hvorfor så ikke straks oppsøke skolen og prøve å finne årsaken til forandringen? I det hele tatt, hvorfor ikke samarbeide litt mer med skolen. Ikke bare når noe er galt, men alltid?

Bjørn Holm-Hansen.

SLEKTERS GANG

Døpte

«La de små barn komme til meg!» Luk. 18, 16.

Orkland

- 20/6: Stig Rune Ofstad
Knut Høeg
4/7: Stein Ove Erikstad
18/7: Ståle Ottervik
Astrid Margrete Aasum
Cathrine Stokke
8/8: Stein Agnes.

Orkdal

- 13/6: Anne Gjønnes
Anne Karin Thoresen
17/6: Lars Torvund
27/6: Unn Sigfrid Holm
Marit Ellen Haugset
Berit Restad
Margunn Engen
4/7: Anne Lise Bakkli
11/7: Tom Roger Skogås
Kjell Ingvar Ustad
Terje Stavelli
Unni Snildal

Orkanger

- 16/5: Siri Sandvik
Anne Rikstad
Snorre Haukalid
2/5: Synnøve Asbjørnslett
23/5: Tom Gundersen
Turid Skjølberg
6/6: Gaute Hoff
Kari Lorentzen
Randi Margrete Røhme
20/6: Kjell Arne Andersen
Jorunn Vibeke Meslo
Anita Grefstad
Ellen Synnøve Ustad
27/6: Monika Sæterøy
4/7: Kristin Danielsen
25/7: Turid Forvemo
Eva Johanne Grødal.
15/8: Karin Rømmesmo
Martin Rian
29/8: Hilde Hepso.

Vigde

«Vær velsignet, og vær til velsignelse!» 1. Mos. 12, 2.

Orkland

- 26/6: Johan Vormdal og
Undis Amalie Solbakk
10/7: Arvid Karstein Wahl og
Bodil Aslaug Holte
21/8: Oddmund Bakk Midtlyng og
Inger Løseth.

Orkdal

- 19/6: John Ingolf Fagerholt og
Pauline Johanne Aanonli

PREIKELISTEN:

5/9, 12. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Kallskap. Olsen.
Orkanger kl. 11: Res.kap. Koren.
Geitastrand kl. 11:
Sokneprest Leergaard.

12/9, 13. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Olsen.
Kirkebuss kl. 9,45 fra Hoston
over Monset.
Orkdal kl. 11: Leergaard.

19/9, 14. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Olsen.
Støylen skole kl. 11: Koren.
Hoston forsaml.hus kl. 11:
Leergaard.
Orkdal kl. 19,30: UNGDOMS-
GUDSTJENSTE ved prestene
Olsen og Koren.

26/9, 15. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren. Nattverd.
Orkdal kl. 11: Olsen. Nattverd.
Orkanger kl. 11: Leergaard.
Nattverd.

3/10, 16. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Gen.sekr. misj.pr.
Otto Torvik. Oftr. til Den nor-
ske Muhammedanermisjon.
Orkdal kl. 11: Leergaard.
Orkanger kl. 11: Olsen.
Geitastrand kl. 11: Koren.

10/10, 17. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Koren.
Orkanger kl. 11: Leergaard.
Monset skole kl. 11: Olsen.

Forandringer kan inntreffe.

SØLVVÆRER

til

BARNEDAP BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre
bilder og garanterer fagmessig
arbeide.

Fotograf Kvarsnes

postboks 65, Fannrem.

Hoff's begravelserbyrå

Kister og svøv.

Begravelserbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller
i førsteklasses utførelse
bestilles fra

BERNT GROVEN, Svorkmo

Moe kirke.

LARS FANDREM, Fannrem

Orkdal kirke.

Monumentene leveres fraktet fritt
og oppsatt.

Blir du kun god

*Å klage og å klandre
og skyte skyld på andre,
og legg grått til grått,
det lyser opp ei dagen.
Ditt sinn er hovedsaken.
Blir du kun god,
blir allting godt.*

*Det onde og det gode
det har sin art fra rote,
fra selve hjerte fått.
På frukten roten kjennes.
Ditt hjerte om må vendes.
Blir du kun god,
blir allting godt.*

L. rev. 488.

Svorkmo Prenteverk - Svorkmo.

3/7: Leif Bernhard Stølhaug og
Åse Inger Wuttudal
Øystein Nordahl og
Astrid Rønning

10/7: Bjørn Ellmar Svendsen og
Mary Margrethe Gjønnes
Ola Kirkaune og
Berit Rønning
Marius Søvassli og Asbjørg
Margrethe Bjerksæter

17/7: Asbjørn Osvald Kristiansen
og Oddveig Bakken
Kjell Vårvik og
Kari Engmann
Sivert Ingar Blåsno og
Åse Haldis Almli.

Johanne Grønflaten.
Per Johan Kvikne og
Britt Sølvi Snildal.
Sigfried Næss og
Berit Emilie Mæhlen.

Døde

«Døden er oppslukt til seier!»

1. Kor. 15, 54.

Orkland.

7/6: Erling Kviknemo, f. 1888
8/6: Johan N. Grø, f. 1882
29/6: Martin Monseth, f. 1879
12/7: Kari Ågot Klinge, f. 1888
16/7: Ingeborg Skjølberg, f. 1887.
22/7: Oddvar Berget, f. 1928.
23/8: Lars Torleifsen, f. 1880.

Orkdal.

12/6: Elling Hansen, f. 1889
20/6: Helmer Fossum, f. 1876
22/6: Birger Blåsberg, f. 1905
26/6: Peder Sveeggen, f. 1872
26/6: John Advending, f. 1887
30/6: Marie Simonsen, f. 1886
3/7: John Solem, f. 1893
6/7: Martin Olaf Eggen, f. 1885
6/7: Reidar Espen, f. 1912
9/7: John Meås, f. 1916
18/7: Anne Lovise Bakk, f. 1893.

Orkanger.

6/6: Lars Sæther, f. 1883
12/6: Laura Joakime Falch, f. 1879.
26/6: Anna Vangen, f. 1881
17/8: Alfild Bergitte Olsen, f. 1901
14/5: Anna Josefine Gillebo, f. 1882.
24/5: Margit Aldén, f. 1897.
20/8: Johan Martin Petersen,
f. 1905.

Orkanger.

19/6: Per Sigbjørn Ebbesen og
Eva Frantzvaag
26/6: Rolf Olav Monsen og
Grete Mary Ustad
Bjarne Nordstrand og
Anne Marie Helvik
Gutorm Egil Sletvold og
Svanhild Bakken
10/7: Per Arne Roksvaag og
Solveig Guldal
17/7: Joralf Halgunset og
Ragnhild Johanne Togstad
Tor Ingebrigt Isdal og
Kjellrun Moe.
7/8: Asbjørn Atle Soligård og
Oddbjørg Sæter.
Tor Fornes og Kari Blaasmo.
14/8: Karl Johan Meland og Marie